

For så vidt angår brugen af it, så handler det om at gennemføre den store investering i it på grundskoleområdet, som regeringen har lagt frem.

Vores uddannelsers og institutioners integration på det voksende internationale uddannelsesmarked: Der handler det om, som jeg allerede har omtalt det i indledningen, at vi skal indføre en stipendieordning for højt kvalificerede studerende fra lande uden for EU og EØS og en betalingsordning for de studerende fra de samme lande.

Det internationale uddannelsespolitiske samarbejde er der, hvor vi henter inspiration udefra, lærer af de erfaringer, man gør sig andre steder, deltager i internationale analyser og sammenligninger og medvirker til gensidig anerkendelse af eksamensbeviser. F.eks. skal vi fortsat deltage aktivt i OECD's PISA-undersøgelse og som sagt blive endnu bedre til at udnytte resultaterne af undersøgelserne.

Vel er uddannelse specifikt knyttet til det enkelte lands udvikling og kultur, men det er tåbeligt at give afkald på den store fond af erfaringer, der kan bruges på tværs af grænserne. Og endelig skal initiativerne følges op og evalueres.

Vi skal følge udviklingen nøje, og vi skal vurdere, om vi når vores mål og bevæger os i den rigtige retning. Til det formål har vi brug for bedre redskaber til at skabe overblik over og til at følge internationaliseringens udvikling. Vi skal have bedre statistikker, og vi skal gennemføre evalueringer, så vi senest i år 2007 har fuldt overblik over internationaliseringens status.

Lad mig som afslutning på debatten her i dag konstatere, at globaliseringen ikke er kommet som et lyn fra en klar himmel. Det er tværtimod en proces, der er vokset gradvis frem i løbet af de seneste årtier. Der er da også allerede på nuværende tidspunkt taget mange gode initiativer lokalt, centralt, på skoler og institutioner.

Kl. 15.00

Vi har et godt potentiale, og vi er godt i gang, men tiden er inde til at se samlet på internationaliseringen og foretage nogle justeringer for at styre udviklingen i den rigtige retning.

Det er regeringens holdning, at staten skal gå foran med hensyn til at styrke og effektivisere indsatsen på sit eget domæne. Vi vil f.eks. styrke arbejdet med information, rådgivning og administration af uddannelsesprogrammer, ligesom vi vil styrke arbejdet med information om og anerkendelse af udenlandske uddannelser. Undervisningsministeriet har derfor besluttet at

samle en række internationale forvaltningsopgaver på uddannelsesområdet i en ny forvaltningsenhed under navnet Cirius. Den nye forvaltning skal fra 2005 varetage de opgaver, som hidtil har været placeret i det nuværende Cirius og CVUU, altså Center for Vurdering af Udenlandske Uddannelser.

Statens rolle er at fastsætte rammer for udviklingen, at sætte mål og angive retning og bagefter vurdere, om målene nås, og om vi bevæger os i den rigtige retning. Men hvad der skal ske inden for de nye rammer, er, som det hidtil har været, op til de professionelle og de lokale miljøer. På den måde mener vi, at vi bedst sikrer den livgivende mangfoldighed, som er uddannelsessystemets fornemme særkende.

Men endnu en gang tak for debatten her i dag og tak for kvitteringen for, at vi som sagt for første gang har lavet en samlet strategi for internationaliseringen i hele uddannelsessystemet. Implementeringen af de mange forskellige konkrete initiativer, som vi har nævnt i redegørelsen, vil vi naturligvis vende tilbage til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 172:

Forslag til folketingsbeslutning om mangfoldighed i gymnasiet.

Af Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) m.fl.
(Fremsat 13/4 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs): Enhedslistens beslutningsforslag om mangfoldighed i gymnasiet indeholder seks hovedpunkter, som jeg i det følgende vil kommentere.

For det første vil Enhedslisten bringe gymnasier og hf tættere på at afspejle befolkningsgrundlaget gennem et intensiveret samarbejde mellem gymnasier og hf-kurser med få tosprogede unge og folkeskoler, hvor der er en stor andel af tosprogede og omvendt.

Dertil vil jeg gerne sige, at der allerede i dag rigtig mange steder er etableret et udmærket samarbejde mellem enkelte gymnasier og folkeskolerne. Initiativet til dette samarbejde er taget lokalt, og sådan bør det efter min opfattelse også være. Jeg er overbevist om, at samarbejder som dem, forslagsstillerne efterlyser, fungerer bedst, når de er lokalt forankret og etableret på baggrund af et konkret kendskab til de lokale forhold. Derimod kan vi inspirere til, at parterne selv tager fat om samfundets mange udfordringer, herunder naturligvis også integration af tosprogede elever.

For det andet ønsker Enhedslisten at gennemføre regler, der forhindrer gymnasier i at diskriminere ansøgere fra etniske mindretal. Det er ikke nødvendigt, hvad Enhedslisten her foreslår. De regler, vi har i dag, diskriminerer ikke, og dem, vi får med gymnasireformen, vil heller ikke gøre det. Brugen af stjernemarkering, som Enhedslisten henviser til, og som blev anvendt i bl.a. det københavnske område for år tilbage, er ikke i overensstemmelse med optagelsesbekendtgørelsen. Undervisningsministeriet har for længst påtalt dette over for fordelingsudvalgene og skolerne.

Det tredje punkt i Enhedslistens beslutningsforslag handler om, at Enhedslisten vil pålægge regeringen at redegøre for, hvilke konsekvenser et multikulturelt samfund har for de gymnasiale uddannelsers almentdannende funktion. Dertil vil jeg gerne understrege over for Enhedslisten, at vi lever i det danske samfund, et samfund, hvor der er plads til forskellighed, og hvor styrken i denne forskellighed anerkendes. Det er væsentligt at udnytte alle medborgeres forudsætninger og bidrag til gavn for det danske samfunds udvikling, men det vender jeg tilbage til om lidt.

Kl. 15.05

Det fjerde punkt i Enhedslistens forslag handler om, at Enhedslisten vil indrette undervisningen sådan, at eleverne får gavn af den kulturelle mangfoldighed og udnytter det sproglige potentiale.

Jeg tror ikke, at forslagsstillerne har læst publikationen, som hedder »Forskellighed som ressource«, som Undervisningsministeriet har udgivet. Det skal nu også være tilgivet, for den er først for nylig blevet udgivet. Og jeg kan oplyse om, at den ligger på Undervisningsministeriets hjemmeside.

»Forskellighed som ressource« giver netop konkrete eksempler på, hvordan tosprogede ele-

vers sproglige så vel som kulturelle erfaringer konstruktivt kan bidrage til øget læring for den samlede elevgruppe.

Det femte punkt i Enhedslistens beslutningsforslag handler om, at Enhedslisten vil etablere efteruddannelse i dansk som andetsprog og kultur møde. Dansk som andetsprog findes allerede som gymnasialt fag. Med reformen bliver det endda styrket timetalsmæssigt.

Desuden findes der også faget historie for tosprogede, som netop skal give elever med anden etnisk baggrund mulighed for at sætte sig grundigt ind i dansk kultur. Hensigten er naturligvis, at der her kan ske et kulturmøde på et fagligt funderet grundlag.

Med det sjette punkt i Enhedslistens beslutningsforslag ønsker Enhedslisten at iværksætte forsøg med stifindere, altså tosprogede unge, som selv har gennemgået et gymnasie- eller hf-forløb. Det synes jeg er en god idé. Jeg har faktisk allerede selv sat et sådant projekt i værk, mønsterbryderprojektet kaldes det. Det skal afdekke, hvilke faktorer på institutionsplan og i forhold til de unges familier og øvrige sociale netværk der spiller ind i forhold til det at kunne foretage mønsterbrud. Og hvad der er en vigtig pointe: Projektet begrænser sig ikke til alene at omhandle tosprogede, men har også etnisk danske elever med i målgruppen.

I forlængelse af afdækningsarbejdet skal der komme konkrete bud på, hvad man på disse felter yderligere kan gøre for at fremme mønsterbrud. Og endelig er der i projektet afsat midler til at sætte initiativer i gang lokalt.

Sammenfattende har jeg altså stor sympati for de tanker, der ligger i Enhedslistens beslutningsforslag. Men jeg kan ikke se nogen grund til, at Folketinget skal give sig til at pålægge regeringen at tage en række initiativer, som allerede er godt i gang. Regeringen kan således ikke støtte beslutningsforslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi over til ordførerrækken, og det er først hr. Christian Lund Jepsen.

Christian Lund Jepsen (V):

Jeg er ikke i tvivl om, at det her beslutningsforslag er fremsat med de bedste intentioner. Men jeg må samtidig også indrømme, at da jeg ved forberedelsen spurgte mig selv, om det nu også var et nødvendigt forslag, kom jeg frem til den konklusion, at det syntes jeg faktisk ikke det var.

De seks punkter, som er nævnt i forslaget, kan udmærket klares på anden vis.

Det positive, man kan sige, ved, at forslaget bliver fremsat, er, at vi får fokus på området og derved måske kan bidrage til den større mangfoldighed i gymnasiet, der efterlyses.

Hvis man kigger på spørgsmålene et for et, er jeg ikke i tvivl om, at der for det første mange steder allerede er et godt samarbejde mellem folkeskoler og gymnasier, og at det udmærket kan være et lokalt projekt, der nedbryder eventuelle barrierer, både på det her område og på andre områder, hvor der er grupper, der måske ikke kommer i gymnasiet så meget, som den gruppe nu skulle, hvis man skulle have en helt fuld afspejling af befolkningssammensætningen. Vi skal bryde mønstre, ikke kun på det her område, men på alle områder.

Det andet punkt drejer sig om diskrimination ved optag. Det er naturligvis ikke acceptabelt, og jeg går også ud fra, at ministeriet påser, som ministeren sagde, at det ikke sker.

Hvad angår det multikulturelles indflydelse på almindelsen i gymnasiet, så har Venstre faktisk ikke noget ønske om en formalisering. Jeg tror på, at man udmærket på det enkelte gymnasium kan bruge de ressourcer, der fremkommer ved, at der kommer flere elever med en anden etnisk baggrund. Og vi vil ikke medvirke til et program for et multikulturelt gymnasium.

Det samme kan jeg sige, når det drejer sig om at indrette undervisningen efter nye grupper og bruge de sprog, der er. Det tror vi faktisk også at man kan finde ud af på det enkelte gymnasium

Kl. 15.10

Dansk som andetsprog findes og styrkes ved gymnasierformen, og vi har jo allerede et projekt i gang med en mønsterbryderskole. Så jeg synes faktisk, at emnet er dækket ind. Derfor synes jeg, at forslaget som forslag, men ikke tankerne bag, nærmest hører hjemme i syltekrukken.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførrækken.

Lene Jensen (S):

Enhedslistens forslag er, som det allerede er blevet sagt, i bund og grund dybt sympatisk. Det handler om at se den etniske mangfoldighed som en ressource, også i gymnasiet og på hf.

For det første foreslår Enhedslisten, at regeringen skal bringe gymnasie- og hf-kurser tættere på at afspejle befolkningssammensætningen.

Det går Socialdemokratiet ind for. Det gælder i øvrigt ikke kun i forhold til etnicitet, men også i forhold til social- og uddannelsesmæssig baggrund, geografisk tilknytning og andre kendetegn, der i dag er skævt repræsenteret i gymnasierne. Indsatsen for at sikre den bedre rekruttering bør tage udgangspunkt i en række faktorer og handler i øvrigt meget om den vejledning, der gives i folkeskolen både af forældre og børn.

For det andet foreslås det, at gymnasierne skal forhindres i at diskriminere ansøgere fra etniske mindretal. Selvfølgelig! Det må de heller ikke i dag. Hvis der er nogle problemer dér, så kan vi jo passende bruge udvalgsbehandlingen til at se nærmere på det.

For det tredje skal regeringen efter forslaget redegøre for samspillet mellem multietnicitet og begrebet almindelse. Det synes jeg faktisk er rigtig, rigtig spændende. I forbindelse med gymnasierformen diskuterede vi jo almindelse ganske meget, men jeg skal vedgå, at multietniciteten ikke var meget central i de her diskussioner, og derfor mener jeg faktisk, at der her er et område, som der givet kan forskes mere i. Jeg tror bare, at det lige nøjagtig er forskning frem for bare – i citationsteget – en redegørelse, der er brug for.

For det fjerde skal regeringen sørge for, at undervisningen indrettes, så eleverne får gavn af den kulturelle mangfoldighed – et ædelt formål, og det er også en opgave, som foreløbig kan og skal løses ude på gymnasierne. Det er min overbevisning, at der i forbindelse med de nye undervisningsformer, som gymnasierformen lægger op til, vil være gode muligheder for det.

For det femte mener Enhedslisten, at regeringen skal pålægges at etablere efteruddannelse i bl.a. kultur møde. Det er også rigtig, rigtig spændende, og hele efteruddannelsesindsatsen er rasende vigtig. Vi havde gerne sikret mere og hurtigere efteruddannelse i forbindelse med gymnasierformen, men det kunne vi ikke få igen.

For det sjette pålægges regeringen at iværksætte forsøg med stifindere. Igen en god idé. Det vil vi gerne være med til at se nærmere på.

Alt i alt vil Socialdemokratiet gerne kvittere for, at Enhedslisten rejser den her debat, og vi håber, at man både i Undervisningsministeriet og i gymnasieverdenen vil blive inspireret af de mange gode ideer. Det er vi i hvert fald blevet.

Vi vil også gerne være med til at arbejde for de fleste af dem, men afsættet bliver næppe det her beslutningsforslag, dels fordi der som sagt

er ting, der allerede kan lade sig gøre i dag, dels er Socialdemokratiet jo et af mange partier bag gymnasireformen. Men som sagt: gode og konstruktive forslag.

Jeg skulle hilse fra Kristendemokraternes ordfører, fru Bodil Kornbek og sige, at det synes de også.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak og går videre til næste ordfører.

Louise Frevert (DF):

Umiddelbart, da jeg læste indledningen til beslutningsforslag nr. B 172 fra Enhedslisten, fik jeg den opfattelse, at det tangerede nogle af de forslag, som Dansk Folkeparti har været ude med, nemlig at man skulle have en spredning af tosprogede elever på gymnasierne, så man ikke vil få ghettolignende gymnasier, hvor man kun lukker indvandrere ind, når de skal have en gymnasial uddannelse. Jeg må så indrømme, at efterhånden som min læsning skred frem, måtte jeg erkende, at Dansk Folkepartis holdninger ikke kunne komme overens med dét, som er blevet beskrevet i bemærkningerne til forslaget.

Lad mig slå det fast en gang for alle: I Dansk Folkeparti bryder vi os ikke om nogen former for positiv særbehandling. Når vi har foreslået, at indvandrere skal spredes på skoler i første omgang ad frivillighedens vej, har det været for at se konsekvensen af en dårlig integration igennem mange år, hvor man ikke har villet erkende, at der er et problem. Problemet er, at de indvandrere, der har været her igennem flere generationer, stadig ikke er i stand til at tale et fulgyldigt dansk og derfor også har problemer med at klare sig på en gymnasial uddannelse.

Vi ser dette forslag som fuldstændig overflødig, idet der nu er foreslået obligatorisk sprogstimulering og sprogundervisning af tosprogede børn fra 3-års-alderen i folkeskoleregiet, og det er lige netop for at imødekomme en problemstilling som denne, som vi ikke tror vil opstå fremover med disse tiltag.

Vi skal have indvandrerbørn, som taler dansk, når de starter i 1. klasse, og kan de det og har fået indsigt i sproget og dets begrebsverden og de kulturelle begreber og i de kulturelle værdier, som deraf følger, vil der ikke være nogen grund til, at man stadig taler om, at man skal give støtte til lektiehjælp og tiltag, der tilgodeser de multikulturelle herlighedsværdier, som er udpenslet i forslaget. Der mener man bl.a., at globaliseringen trænger sig på, at vi lever i et

mere og mere multikulturelt samfund, at undervisningen i dansk derfor bør hvile på et interkulturelt grundlag, hvor andre kulturers moralske syn på et værk bliver relevante, og hvor der bliver sat fokus på et værks basale kulturelle forudsætninger.

Kl. 15.15

Magen til vrøvl skal man lede længe efter, for det må vel dreje sig om at anskue tingene ud fra den base, hvori vi befinder os, nemlig den base, der hedder danske kulturelle værdier og med sproget dansk som en fælles kulturelle ramme.

Når basen er i orden, og når fundamentet står fast, så kan man videreudvikle, og man kan perspektivere andre kulturer og holdninger i forhold til sin egen, men at blande tingene sammen fra begyndelsen skaber kun forvirring. Det skaber rodløshed, som desværre allerede nu præger en del unge indvandrere, og det skal der tages hånd om. Dansk Folkeparti mener, at der allerede på nuværende tidspunkt bliver taget rimeligt hånd om det med nye tiltag for indvandrere i de kommuner, som har store problemer med integrationen.

Integrationsproblemet er et fælles problem, og Dansk Folkeparti mener, at dette tiltag, som Enhedslisten her foreslår, overhovedet ikke er relevant for de tiltag, som allerede er foranstaltet i kommuner rundt omkring i landet, og at dette forslag vil fastholde indvandrerne i en stigmatisering, der absolut ikke just vil fremme integrationen.

Desuden vil jeg pointere, at man ikke kan lovgive om holdninger. Holdninger er noget, der skal komme langsomt og gro frem hos en befolkning.

Dansk Folkeparti kan ikke stemme for forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi går videre i ordførerrækken med fru Helle Sjelle.

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti kan vi ikke støtte Enhedslistens forslag om at tage en række initiativer, der kan tilgodeses de tosprogede elever i det almene gymnasium og hf.

Jeg skal ikke bruge meget tid på at gennemgå forslagene her. Det har ministeren jo allerede gjort. Jeg skal blot bemærke, at der efter vores opfattelse ikke umiddelbart er brug for yderligere

re tiltag inden for det område på nuværende tidspunkt.

Vi støtter derfor ikke forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Da SF's ordfører på området, hr. Aage Frandsen, ikke kan være til stede, skal jeg SF's vegne fremføre:

I forslaget er der en række initiativer til, hvordan man kan forbedre gymnasiet, således at man stopper den bekymrende udvikling, at mange unge fra etniske mindretal dropper ud af gymnasieuddannelsen.

Det har Enhedslisten mange gode forslag til at imødekomme, forslag, som SF alle finder gode, og ideer, som kan gennemføres uden at kollidere med det forlig, der i øvrigt er på gymnasieområdet.

For SF er det vigtigt, at vi sikrer alle unge en ordentlig uddannelse. Alt andet er spild af de unges tid og spild af de unges forhåbninger samt naturligvis spild af offentlige ressourcer.

SF støtter forslaget, idet forudsætningen er, at det ikke strider mod det indgåede forlig på gymnasieområdet, hvad vi ikke vurderer det gør.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre synes måske, at regeringen kunne lade sig inspirere sådan processuelt af noget af det, der blev sagt her fra talerstolen tidligere, ved at gøre Venstres ordfører til sådan en slags proceskonsulent på, hvad der er nødvendigt at foreslå eller ej.

Jeg tror, meget af Folketingets tid kunne spares, hvis man gjorde nogle af de ting, regeringen gerne ville, på anden måde i stedet for hele tiden at lovgive om dit og dat og hist og pist, som om det ændrede verden, at ting blev trykt på gult papir.

Min kompliment over for den her kvalitetsmæssige måde at gå til det på.

Vi er så ikke ganske enige, fordi nogle af de ting, som står i forslaget, jo trods alt er nye, men før jeg kommer til det, vil jeg gerne kvittere for ministerens tale og også for den konservative ordførers slåen fast, at der ikke er brug for yderligere tiltag på det gymnasiale område.

Det betyder nemlig, at vi kan blive fri for at høre om tanker om kvoter og busser, og hvad ved jeg, i forhold til gymnasierne, og det synes jeg er meget, meget positivt, for det betyder, at vi kan få en anden og langt mere nuanceret diskussion om den forestilling, der er hos unge, hos gymnasierne og hos politisk ansvarlige om gymnasiets udvikling i forhold til, at antallet af elever øges, og i forhold til, at forskellen eleverne imellem også øges.

Kl. 15.20

Vi synes, der er meget positive takter i Enhedslistens forslag, og vi er meget positivt indstillet over for det. Nogle af tingene er jo af mere overvejende karakter, og jeg tror, at hvis man gennemførte noget af det, ville vi få et helt andet og interessant grundlag at diskutere på.

Det hænger jo bl.a. sammen med, som det også har været påvist flere gange i nogle af de tykke udredninger, der er kommet, at almindelse ikke er et statisk begreb. Almendannelse er noget, som påvirkes af samfundsudviklingen generelt, og som er blevet påvirket i de sidste mange år, men det er måske noget af det, som ikke slår allerstærkest igennem i gymnasiet for sådan at sige det forholdsvis neutralt.

Det, som er gymnasiets stadige udfordring, er at rumme ikke kun etniske og kulturelle forskelle, men også at rumme sociale forskelle. Noget af det, som jeg tror har ærgret politikere gennem flere generationer, er, at det ikke i højere grad er lykkedes at rekruttere bredt til gymnasiet, sådan at unge med mange forskellige sociale baggrunde uanset etnicitet og uanset kultur får muligheden for at gå i gymnasiet og drive det til en videregående uddannelse, således at vi får en bredere repræsentation, også hvor den type uddannelsesmæssig baggrund er nødvendig.

Vi ser meget gerne Enhedslisten uddybe nogle af forslagene under udvalgsarbejdet, og vi går meget positivt til det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som forslagsstiller.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

En gymnasieinspektør er blevet forskrækket over antallet af tosprogede elever på hans gymnasium. Rektorforeningens formand rejste i en mediestorm kravet om kvoter, at ophæve det frie gymnasievalg for unge tosprogede og få spredt unge gennem kvoter. Jeg skal jo ikke lægge skjul

på, at det her forslag kommer som en reaktion på den mediestorm.

Jeg skal på den baggrund takke for, at denne debat har ledt frem til det, jeg synes der var hele pointen med debatten, nemlig at få slået fast, at kvoter ikke er en del af dagsordenen. Vi vil ikke have kvoter for gymnasieelever.

Jeg er glad for, at der har været så bred opbakning til det udgangspunkt her i dag. Det var pointen, og derfor skal jeg takke for debatten.

Jeg vil så sige til fru Louise Frevert, at jeg er glad for, at fru Louise Frevert fandt ud af, at forslaget ikke lå i forlængelse af Dansk Folkepartis politik, for ellers var jeg blevet meget bekymret og havde nok overvejet at trække forslaget.

Jeg skal sige, at vi i Enhedslisten mener, at det multikulturelle gymnasium heldigvis er virkelighed, og vi mener, at det skal tages alvorligt. Det er en kendsgerning, at tosprogede unge i storbyerne vælger nogle gymnasier til, og at mange etniske danske unge vælger disse gymnasier fra.

På nogle gymnasier er der mange tosprogede, på andre er der få. Unge uanset baggrund vælger at være i grupper, for det giver tryghed, og det giver tilhørsforhold. Derfor ser vi en mangfoldighed af gymnasier specielt i storbyer og særlig i Københavnsområdet, vi ser, hvordan unge søger sammen i grupper, vi ser, hvordan nogle gymnasier er flippede og venstreorienterede, andre er meget borgerlige, nogle steder er der meget kreativitet, andre steder er det boglige i højsædet.

Mange mennesker bryder sig ikke om iøjnefaldende kulturelle eller sociale skel, men de har faktisk i lang, lang, lang tid karakteriseret ungdomsuddannelserne. Ethnicitet er blot et nyt ungdomsfænomen, som er fremkommet, i takt med at de unge fra minoriteterne heldigvis er blevet flere og flere på ungdomsuddannelserne. Alternativet til individets isolation er ikke længere assimilation.

Vi mener, at der skal være rum for, at man kan være sig selv sammen med sine egne, men vi mener også, at det er vigtigt at skabe et socialt fællesskab i klassen og på skolen. Det er ikke nemt.

Lærere og skole har et ansvar for, at også fællesskabet på tværs af de markerede grupper får mødesteder, hvor det kan blomstre. Skolens demokratiske liv skal være for alle, og i Enhedslisten mener vi sådan set også, at det er for alle. Igen skal jeg henvise til nogle udtalelser fra nogle af de gymnasier, der blev meget forskrækkede

over antallet af tosprogede, hvor de henviste til, at de tosprogede ikke engagerede sig. I alle de år, jeg har været aktiv i og omkring elevbevægelsen, har vi sådan set brokket os over, at der i det hele taget var for få, der engagerede sig, men det kan da godt være, at der er kommet en speciel vinkel ind der.

Jeg vil gerne takke for en god debat og for en bred opbakning til, at der ikke skal være kvoter på gymnasieområdet.

Kl. 15.25

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 176:

Forslag til folketingsbeslutning om minimumsrettigheder for elever i folkeskolen.

Af Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) m.fl.
(Fremsat 14/4 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Enhedslisten har fremsat et beslutningsforslag om, hvad man kalder minimumsrettigheder for elever i folkeskolen. Det drejer sig om alt lige fra minimumstimetal, tolærerordninger og specialundervisning til lærernes efteruddannelse, lokalstørelser, undervisningsmidler, it-arbejdspladser, skovture og fester. Lad mig starte med at slå fast, at regeringen ikke kan støtte Enhedslistens forslag, og det er der især to grunde til.

For det første ville det betyde en gennemregulering af den danske folkeskole, og dermed en langt højere grad af centralisering af folkesko-